

Hvorledes har De faaet mig til at blive slig, som jeg er?
 Og det vil alle vi Kvinder med Tak erkende, at naar Hilde en Gang staar der fuld færdig til at hjælpe sin Bygmester at leve et Menneskeliv, der er Mennesker værdigt, da falder en stor Del af Æren for, at Menneskene har naaet saa højt, paa de enkelte store Bygmestere, der aldrig midt under Kajas og Alines Daarlighed og Fornedrelse har tvivlet paa, at der var en Hilde.

Literatur.

Poul Göhre:

„Fabrikarbejder i tre Maaneder“,

oversat af N. Johan Laursen.

Jysk Forlagsforretning.

Det er et Stykke god Kulturhistorie, denne Bog yder. Den har to mægtige Fortrin fremfor andre Bøger af lignende Art; dem bliver man ved Læsningen snart opmærksom paa. Det første er dette, at den ikke stiller sig en større Opgave, end den magter at løse. Den breder sig hverken med Hensyn til Tid eller Rum. Tiden er vor egen, og Pladsen, den bevæger sig paa, er en tysk Fabrikby, hvorfra der op-rulles Billede paa Billede — ikke just oplivende Billeder af den tyske Arbejders materielle Livsvilkaar, hans Tanke og Følelsesliv, mærket — som det er og maa være — af Socialismen, Socialistloven, den lange Soldatertjeneste med det dertil hørende Kaserneliv. Netop denne Begrænsning i Stoffet gør, at Læseren ikke bare faar Forfatterens Spekulationer og Betragtninger over de sociale Forhold i vore Dage og navnlig Arbejderspørgsmaalet; men Forfatteren faar Plads til at meddele Kendsgærninger, der støtter sig paa egne Oplevelser og Iagttagelser. Læseren bliver derved i Stand til selvstændigt at dømme om Forholdene og kan criticere Forfatterens Resultater. Sligt gør altid en Bog interessant for *tænkende* og *selvdømmende* Læsere. Det andet store Fortrin er dette, at Bogen ikke er skrevet fra noget forud indtaget Partistandpunkt. Forfatteren er en theologisk Kandidat, der i 1890 af rén human Interesse giver sig ind under Arbejdernes Forhold og i tre Maaneder arbejder og